

Mis queridísimos padres

Títol original: Chers Parents **Direcció:** Emmanuel Patron **Guió:** Emmanuel Patron, Armelle Patron **País:** França **Durada:** 86 min **Any:** 2026 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** André Dussollier, Miou-Miou, Arnaud Ducret, Thomas Solivères... **Música:** Romain Trouillet **Fotografia:** Antoine Monod **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 18/09/2026

Pendent de qualificació

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Alice i Vincent Gauthier convoquen urgentment els seus tres fills. Els germans arriben morts de por, tement el pitjor... però la bona notícia és que els pares han guanyat la loteria! El problema és que no pensen donar-los ni un cèntim. Sortiran a la llum secrets enterrats, tensions tàcites i gelosia profunda que sacsejaren la família fins als seus fonaments. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Que venen els senglars gals

Emmanuel Patron adapta la seva obra teatral i la converteix en una comèdia molt a la francesa amb les discussions que es produeixen quan hi ha diners pel mig

Tot i que els senglars són una preocupació que sembla endèmica del nord peninsular, **Emmanuel Patron**, francès de la regió parisenca, constata que allà també són una plaga. Ell va créixer a prop d'una zona boscosa, i, un cop convertit en dramaturg, va decidir retre un homenatge a l'animal de la seva infància. Cinc anys després que arribés a quotes de **triomf escènic amb la seva obra Chers parents**, ha decidit **transformar-la en un llargmetratge**, el primer de la seva extensa carrera.

A **Mis queridísimos padres** dos pares, els **veterans intèrprets gals André Dussollier i Miou-Miou**, reuneixen els seus ja crescuts tres fills per informar-los que marxen d'Europa per anar a Cambodja amb la intenció de muntar un orfenat. A poc a poc, els descendents descobriran que els diners que donaran a la beneficència provenen d'una **loteria que han guanyat...** que no volen compartir amb ells. I què té a veure el porcí en l'equació? El bar on es va jugar el pot de 100 milions d'euros rep el seu nom. «El porc senglar és una espècie invasora, que on arriba ho trenca tot. **És una al·legoria del mal**», explica el cineasta, creant una metàfora de com els bitllets són capaços de corrompre'ns.

Patron dirigeix la seva **sarcàstica òpera prima** individualment, encara que el llibret teatral fos signat també per la seva germana, **Armelle Patron**, la tasca de la qual es restringeix ara a la de guionista. «**Codirigir és molt difícil**, i encara més si és la teva primera cinta. Tot ha de passar per un acord mutu. Per això, li vaig preguntar a ella si no li importava que fos jo sol el director, i li va semblar bé», justifica Emmanuel sobre el canvi.

Tema tabú a França

Amb un escenari clarament tret de les taules (gairebé tot el conflicte succeeix a la casa familiar), els germans Patron aprofundeixen en les **entranyes més podrides de la seva idiosincràsia natal**. «No sé com deuen ser a Espanya, però a França els diners no s'esmenten en les famílies, és un tema molt tabú», argumenta el realitzador. Per això, assumeix que el seu audiovisual té una gran càrrega social, element que considera imprescindible en el gènere que ocupa. «**La bona comèdia ha de contenir una crítica contra la càrrega que la humanitat suporta**», lloa.

El seu país, que té un recorregut cinematogràfic inigualable, ha aconseguit que el sintagma nominal «**comèdia francesa**» sigui un concepte reconeixible entre la cinefilia. Patron no sap apuntar si hi ha alguna cosa que els seus paisans facin millor que altres nacions, ja que reconeix no haver consumit gaires comèdies d'altres estats com Espanya o Itàlia, però sí que hi nota algunes diferències. «**La comèdia francesa, en general, és més popular i lleugera**. Estimo la filmografia d'Almodóvar, però jo noto que, si bé tracta temàtiques humorístiques, ho fa amb un to profund i molt marcat per la ferida», espren.

Aquest dramaturg traspassat al setè art proposa un divertiment amè, **propi de les seves terres**. Això sí, sense oblidar que les rialles poden ajudar a reflexionar sobre problemàtiques... abans que el porc senglar ho faci malbé tot.

Eloi Xermán - larazon.es